പ്രസ്താവന

നമ്മുടെ പള്ളികളിൽ ഉപയോഗിക്കുന്ന ആരാധനക്രമങ്ങൾ ഏറക്കുറവായ വ്യത്യാസങ്ങളോടുകൂടിയവയാണെന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാവർക്കും അറിവുള്ളതാണല്ലോ. ഇതു ഏകരീതിയിൽ വരുത്തുന്നതു നല്ലതാണെങ്കിലും സഭയിൽ വിരോധമുണ്ടാക്കി ഏകരീതി വരുത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നതു ഒരിക്കലും ആശാസ്യമല്ല. സഭയിൽ ഏകരീതി ഇല്ലാത്തതിനെ സംബന്ധിച്ചു ചില പ്രക്ഷോഭണങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോട്ടയത്തെ സംഗതിതന്നെ എടുക്കാം. ബഹുമാനപ്പെട്ട താഴത്തച്ചൻ കുർബാനയുടെ പ്രാരംഭത്തിലുള്ള പ്രാർത്ഥന ഒരിക്കലും ചൊല്ലിയിട്ടില്ല, ചൊല്ലുകയുമില്ല ഈ കാര്യം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ ഒരു കുററമായിട്ടു സഭാധികാരികൾ ഒരിക്കലും വിചാരിച്ചിട്ടില്ല. അര ശതാബ്ദത്തിൽ പരം നമ്മുടെ സഭയ്ക്കുവേണ്ടി പോരാടിയിട്ടുള്ള ഒരു മഹാനെ അദ്ദേഹം അനേക കൊല്ലങ്ങളായി ചെയ്തുപോരുന്നതും അക്കാലത്തെങ്ങും സഭാധികാരികൾ കുററം എന്നു ഗണിക്കാതിരുന്നിട്ടുള്ളതുമായ ചില കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു ഈ കാലത്തു തിരുത്താൻപുറപ്പെടുന്നതു യോഗ്യമാണോ? കുർബ്ബാന തുടങ്ങുമ്പോഴത്തെ പ്രാർത്ഥന "മറിയാമിൽനിന്നു" എന്നാദിയായ പ്രാർത്ഥന നിർദ്ദോഷമെങ്കിലും അതു നീക്കിക്കളയുന്നതിനു ബഹുമാനപ്പെട്ട താഴത്തച്ചൻ അവർകൾ പറയുന്ന ന്യായങ്ങൾ സ്വീകാര്യങ്ങളാണെന്നു ലി. ശ്രീ. സി പി. പീലിപ്പോസു കശ്ശീശ അവർകളും ഞാനും പള്ളിക്രമ റിവിഷ്യൻ കമ്മിററിയിൽ വച്ചു വളരെ വാദിച്ചെങ്കിലും ആരും ഞങ്ങളോടു യോജിച്ചില്ല. കോട്ടയം യേരുശ്ലേം ഇടവകയുടെ വികാരിയും മലങ്കര മല്പാനുമായ ലി. ശ്രീ. ഉലഹശേരിലച്ചൻ അവർകളാണു ഇതു സ്വീകാര്യമല്ലെന്നു പ്രധാനമായി വാദിച്ചതു്. ഈ സ്ഥിതിക്കു ഈ കാര്യത്തിൽ കോട്ടയത്തുള്ള രണ്ടു പള്ളികളിൽതന്നെ ഏകരീതി വരുത്താൻ സാധിക്കുന്നതാണോ? ഇതു കൂടാതെ താഴത്തച്ചൻ അവർകൾ കുർബാനയ്ക്കു കറുത്തകുപ്പായവും ചെരിപ്പും ഒരിക്കലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല, ഉപയോഗിക്കയുമില്ല. യേരുശ്ലേം ഇടവകയിൽ മല്പാനച്ചൻ അവർകൾ രണ്ടും ഉപയോഗിക്കുന്നു. ഈ കാര്യത്തിൽ കോട്ടയത്തെ രണ്ടു പള്ളികളിൽ ഏകരീതി

വരുത്താൻ സാധിക്കുന്നതാണോ? അടുത്തകാലം വരെ ഏകഇടവകയായിരുന്നിട്ടുള്ള കോട്ടയത്തെ രണ്ടു പള്ളികളിൽ ഏകരീതിവരുത്താൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെങ്കിൽ മലങ്കര ഒട്ടുക്ക് അതു സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു നിശ്ചയമല്ലേ?

ഏകരീതി വരുത്തിയില്ലെങ്കിലും സഭയിൽ നിയമാനുസരണം അംഗീകരിക്കപ്പെട്ട ഒരു ആരാധനക്രമം ഉണ്ടാക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണ്. അതു് ആലോചനാസഭയാണല്ലോ ചെയ്യേണ്ടതു്. ഈ അടുത്ത ആലോചനാസഭയിൽ കുർബാന തക്സാ ആലോചനാവിഷയമാക്കിയിട്ടുണ്ട്. അതു ഈ കൊല്ലത്തിൽ തീരുമാനിക്കരുതെന്നും കുറെക്കൂടി സമയം അനുവദിക്കണമെന്നും ചിലർക്കു അഭിപ്രായമുണ്ട്. ആ അഭിപ്രായം നിഷേധിക്കണമെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല.

യാക്കോബ്യരുടെ തക്സായാണല്ലോ ഏറെക്കുറവായ തിരുത്തുകളോടുകൂടെ നാം ഉപയോഗിക്കുന്നതു്. പ്രസ്തുത തക്സായിൽ എന്തെല്ലാം തിരുത്തുകളാണ് അവശ്യം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതു് എന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു കുർബ്ബാനതക്സായെ പരാമർശിക്കുന്ന ഏതെല്ലാം തത്വങ്ങളിലാണു നാമും അവരുമായി ഭിന്നിക്കുന്നതു് എന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതെന്തെല്ലാം എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഞാൻ തക്സാ സംബന്ധമായ ഉപന്യാസത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഈ തത്വങ്ങളെ സംബന്ധിച്ച് അടുത്തകാലം വരെ സഭയിൽ തർക്കമില്ലായിരുന്നെങ്കിലും ഇപ്പോൾ തർക്കമുണ്ടായിവരുന്നതായി കാണുന്നു. മരിച്ചവർക്കുവേണ്ടിയുള്ള പ്രാർത്ഥന ചാത്തക്കുർബ്ബാന മുതലായവ വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും ചിലരിലെല്ലാം കടന്നുകൂടിയിട്ടുണ്ട്. കുർബാനയിൽ വസ്തുമാറ്റമുണ്ടെന്നുള്ള അഭിപ്രായവും ചിലരിലെല്ലാം പ്രവേശിച്ചിട്ടുണ്ട്. സഭയുടെ ഉപദേശം എന്താണെന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി പലർക്കും അറിവില്ലായ്കകൊണ്ടാണ് ഇത്തരം അഭിപ്രായങ്ങൾക്കു പ്രവേശം ഉണ്ടാകുന്നതു്. പട്ടക്കാർ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിൽ നിൽക്കുന്ന പുരോഹിതന്മാർ അഥവാ മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരാണ് എന്നുള്ള ഉപദേശത്തെ മാർത്തോമ്മാ സുറിയാനി സഭ നിഷേധിക്കുന്നെന്നും കുർബാനയിലെ അപ്പവീഞ്ഞുകൾ ശരീരരക്തങ്ങളായി മാറ്റപ്പെടുന്നില്ലെന്നും അവ ശരീരരക്തങ്ങളുടെ പ്രതിരൂപങ്ങളാണെന്നും മാർത്തോമ്മാ സഭ പഠിപ്പിക്കുന്നു എന്നും മലങ്കരസഭാതാരകയിലെ പത്രാധിപോപന്യാസങ്ങളിൽ അനേകപ്രാവശ്യം ഞാൻ എഴുതിയിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ സഭാംഗങ്ങളിൽ യാതൊരുത്തനും അങ്ങനെ അല്ലെന്നു രേഖാമൂലമൊ വാക്കുമൂലമൊ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടില്ല. എന്നാൽ ഈ തത്വങ്ങൾ ഈയിടെ ഞാൻ പ്രസംഗിക്കുകയും എഴുതുകയും ചെയ്തപ്പോൾ ഇതു് ഇടവകക്കാരോടു "ദൈവപുത്രനെ ചവിട്ടിക്കളകയും തന്നെ വിശുദ്ധീകരിച്ച നിയമരക്തത്തെ മലിനം എന്നു നിരൂപിക്കയും ചെയ്യുവാൻ എത്ര കഠിനമേറിയ ശിക്ഷക്കു പാത്രമാകും എന്നു വിചാരിപ്പിൻ" എന്നും ഈവിധമായ ഇത്തരുപദേശങ്ങൾ പഠിപ്പിക്കുന്നവരെല്ലാം ഒരു സു... യോസിന്റെ മുമ്പിൽ വിസ്തരിച്ചു കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും കാണിച്ചു ചിലർ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലേക്കു ഹർജി അയച്ചിരിക്കുന്നു. സമാധാനം ചോദിക്കുന്നതിനുപോലും ഇടയില്ലാത്തതും എഴുത്തുകാരുടെ അജ്ഞാതപേരിന്റെ അന്യായികളെ പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നതുമായ ഈ ഹർജിയെപ്പറ്റി എന്തെങ്കിലും പറയേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടോ എന്നു ചിലർ ചോദിച്ചേക്കാം. സഭയുടെ ഉപദേശങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള അജ്ഞത നിമിത്തം ദുരുപദേശങ്ങൾ എങ്ങനെ സഭയിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നു എന്നു കാണിപ്പാൻ മാത്രമാണ് ഇതു ഞാൻ എടുത്തുപറയുന്നതു്. നമ്മുടെ ആലോചനാസഭാംഗങ്ങളിൽ ഒരാൾ ഈയിടെ ഒരു പബ്ലിക്ക പത്രത്തിനു എഴുതിയ ഒരു എഴുത്തു ഞാൻ കാണുകയുണ്ടായി. തന്റെ ഇടവക പട്ടക്കാരൻ കുർബാന ബലിയാണെന്നും പാപമോചനത്തിനാണെന്നും കാണിക്കുന്ന വാചകങ്ങൾ ചൊല്ലി വരുന്നെന്നും അതിന് ആമ്മീൻ പറയുന്ന തനിക്കു ആത്മാർത്ഥം എന്നും കൂട്ടായ്മ എന്നും ഓർമ്മ എന്നും ചൊല്ലുന്ന കൊച്ചുമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമേനിയിൽനിന്നു കുർബാന കൈക്കൊള്ളുവാൻ നിവൃത്തി ഇല്ലെന്നും ആ ലേഖകൻ എഴുതിയിരിക്കുന്നു. തക്സായിൽനിന്നു ബലി എന്നും പാപമോചനം എന്നുമുള്ള പദങ്ങൾ എടുത്തുകളഞ്ഞിട്ട് ആവശ്യമില്ലെന്നു വാദിച്ചിട്ടുള്ളവർ ആ പദങ്ങൾക്കു യാക്കോബ്യരൊ റോമൻ കത്തോലിക്കരൊ കൊടുക്കുന്ന അർത്ഥമല്ല കൊടുക്കുന്നതെന്നുള്ളതു ലേഖകൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല.

ബലി എന്ന പദം സുവിശേഷവിഹിതോപദേശത്തിനു പ്രതികൂലമല്ലാത്ത വിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കാവുന്നതാണെന്നുള്ള സംഗതി എല്ലാവരും സമ്മതിക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ യാക്കോബ്യരുടെ തക്സായിൽ ആ പദം ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്നതു് ആ അർത്ഥത്തിലല്ലെന്നും അതുകൊണ്ട് അതു മാറേണ്ടതു് ആവശ്യമാണെന്നുമത്രെ വാദം. ഇതു് എന്നെക്കുറിച്ചുള്ള ഓർമ്മക്കായി

ചെയ്യിൻ എന്നു പറഞ്ഞാണു കർത്താവു കുർബാന കൊടുത്തതു്. നാം വാഴ്ത്തുന്ന അപ്പം കർത്താവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ എന്നും കർത്താവിന്റെ അത്താഴമെന്നും പൌലോസ് ശ്ലീഹാ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. എങ്കിലും ഓർമ്മ എന്നോ കൂട്ടായ്മ എന്നോ പറയുന്ന കൊച്ചുമെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സിലെ കുർബാനയിൽ സംബന്ധിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്നു പരസ്യമായി പറയാൻ ചിലർ തുനിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു യാക്കോബായരും നാമുമായി ഭിന്നിക്കുന്ന തത്വങ്ങൾ എന്തെല്ലാമെന്നു ഉടൻ രേഖപ്പെടുത്തേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നും ഈ കാര്യം ഇനിയും കാണിയും താമസിപ്പിക്കത്തക്കതല്ലെന്നുമുള്ളതു പ്രസ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

പ്രിയസ്നേഹിതരെ നമ്മുടെ സഭയെ സുവിശേഷവിഹിതതത്വങ്ങളിൽനിന്നു പിടിച്ചുതിരിച്ചു യാക്കോബായ സഭയേയോ റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയേയോപോലുള്ള ഒന്നാക്കാനുള്ള ഒരു ശ്രമം ഇതാ അല്പമായി ആരംഭിച്ചിരിക്കുന്നു. നമ്മുടെ സഭ ഒരു സുവിശേഷ വിഹിതസഭയാണെന്നു വലിയ മെത്രാപ്പോലീത്താ തിരുമനസ്സുകൊണ്ടു കോട്ടയത്തുള്ള ചിലർക്കു കൊടുത്ത മറുപടിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചതിനെ അവരിൽ ചിലർ കൂടക്കൂടെ ആക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. നാം വളരെ കഷ്ടങ്ങളും പ്രയാസങ്ങളും സഹിച്ചു ഉപേക്ഷിച്ച ദുരുപദേശങ്ങൾ വീണ്ടും സഭയിലേക്കു എത്തിനോക്കാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം അതിനെ ശക്തിയോടെ തടഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ അതു നമ്മുടെപേരിൽ അതിഭയങ്കരമായ ഒരു പാപമായിരിക്കുമെന്നു വിശേഷിച്ചു ഓർപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ലല്ലോ.

യഹോവാ പട്ടണത്തെ കാക്കാതെയിരുന്നാൽ കാവല്ക്കാർ വൃഥാ ജാഗരണം ചെയ്യുന്നു എന്നുള്ള മഹാവാക്യത്തെ നാം ഓർത്തു ഇതുവരെ ഈ സഭയെ അനേക അനർത്ഥങ്ങളിൽക്കൂടെ കടത്തി സുവിശേഷവിഹിതതത്വങ്ങളിൽ നിലനിർത്തിക്കൊണ്ടു വന്നിരിക്കുന്ന സർവ്വശക്തനായ നമ്മുടെ പരമപിതാവിന്റെ കൃപാസനത്തിൻ മുമ്പാകെ നമുക്കു ചെന്നുവീഴാം. നാം വിചാരിക്കുന്നതിലും നിരൂപിക്കുന്നതിലും അപ്പുറമായി ചെയ്യാൻ മനസ്സും ശക്തിയുമുള്ള നമ്മുടെ സ്വർഗ്ഗസ്ഥപിതാവു സകലവും ശുഭമാക്കുമെന്നു നമുക്കു വിശ്വസിക്കാം.

കെ. എൻ. ദാനിയേൽ.

കൂദാശകൾ

(1099-ഇടവമാസത്തിലെ മലങ്കരസഭാതാരകയിലെ മുഖപ്രസംഗം)

പുരോഹിതസഭകളും സുവിശേഷ വിഹിതസഭകളും തമ്മിലുള്ള കാര്യമായ ഭിന്നത കൂദാശകളുടെ വിഷയത്തിലാണു്. മദ്ധ്യസ്ഥന്മാരായ പുരോഹിതന്മാരും അവരാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന കൂദാശകളും മുഖാന്തിരമായിട്ടല്ലാതെ ഒരുത്തനു ദൈവസന്നിധാനത്തിങ്കലേക്കു പ്രവേശമില്ലെന്നു വാദിക്കുന്നവരാണു പുരോഹിതസഭക്കാർ. എന്നാൽ പുരോഹിതന്മാരുടെയോ കൂദാശകളുടേയോ മാദ്ധ്യസ്ഥ്യം കൂടാതെ ഒരുവനു ക്രിസ്തുയേശു മുഖാന്തരം ദൈവസന്നിധാനത്തിങ്കലേക്കു പ്രവേശിക്കാമെന്നാണു സുവിശേഷ വിഹിതസഭകളുടെ പക്ഷം. ആദ്യംപറഞ്ഞ വകുപ്പിൽ അത്യുച്ചത്തിൽ നിൽക്കുന്നവരാണു റോമൻ കത്തോലിക്കർ. കൂദാശ മുഖാന്തരമല്ലാതെ ആരും രക്ഷപ്പെടുകയില്ലെന്നും കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിനെപ്പറ്റി അത്യന്തം [illegible] ഉള്ളവരും അവനെ പ്രതി [illegible] ത്യാഗം ചെയ്തിരിക്കുന്നവരുമായി [illegible] സമൂഹത്തിലോ ഉള്ള എല്ലാവരും [illegible] റോമൻകത്തോലിക്കാ സഭയുടെ വെളിയിലുള്ളവരെല്ലാം [illegible] ത്തിന്റെ അടിവാരത്തിൽ സ്ഥലം പിടിക്കുമെന്നു കത്തോലിക്കർ ധൈര്യമായി ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ ഈ [illegible] യിൽ യാക്കോബ്യരിൽ ചിലർ ചില കാലങ്ങളിൽ ഉപദേശിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തൽക്കാലം അങ്ങനെ വാദിക്കുന്നില്ല. കൂദാശ മുഖാന്തരമല്ലാതെയും രക്ഷ കിട്ടിയേക്കാമെന്നും എന്നാൽ കൂദാശകൾ നിശ്ചയമായ മാർഗ്ഗമെന്നുമത്രെ ഇപ്പോൾ അവരിൽ പലരും പഠിപ്പിക്കുന്നതെന്നു തോന്നുന്നു.

* * * *

കൂദാശകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള മാർത്തോമ്മാ സഭയുടെ മതം എന്താണെന്നു ഇനിയും വ്യക്തമാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. കൂദാശകൾ ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ള [illegible] യും മററും ഉപദേശത്തിനു ഞങ്ങൾ [illegible] വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടല്ലോ. മാമോദീസായും തിരുവത്താഴവും എന്നു രണ്ടു കൂദാശകൾ കർത്താവു നിയമിച്ചിട്ടുള്ളവയാകയാൽ, അവയെ ഇല്ലായ്മചെയ്യുന്ന ലേശവും [illegible]

എങ്കിലും പരമാൎത്ഥവും നിൎമ്മലവുമായ ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടെ ചെയ്യപ്പെട്ട അവരുടെ തെററായ പ്രവൃത്തിക്കുവേണ്ടി അവർ ശിക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നു ഇവിടെ അഭിപ്രായമില്ലെന്നുള്ളതും പ്രസ്താവയോഗ്യമാണു്. രക്ഷയ്ക്കു ക്രൂദാശ ഒഴിച്ചുകൂടാത്തതാണെന്നുള്ള ഉപദേശത്തെ ഞങ്ങൾ നിഷേധിക്കുന്നു എന്നു വിശേഷിച്ചു പറയേണ്ടല്ലോ. ക്രൂദാശകളിൽ ശരിയായി സംബന്ധിക്കുന്നവൎക്കു് അവ അനുഗ്രഹപ്രദമാണെന്നു ഞങ്ങൾ ബലമായി ഉപദേശിക്കുന്നുണ്ടു്. തിരുവത്താഴംതന്നെ അതിൽ സാക്ഷാൽ ഭക്തിപൂൎവ്വം സംബന്ധിക്കുന്ന ഒരുവനു കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സ്നേഹത്തേയും അവനുമായിട്ടുള്ള തന്റെ ഏകതയേയും മററും അധികമായി കാണുന്നതിനും അവനോടു പൂൎവ്വാധികം അടുക്കുന്നതിനും സഹായമായി ഭവിക്കുന്നതാണു്. ഇതു പ്രസംഗയോഗങ്ങളിലും പ്രാൎത്ഥനായോഗങ്ങളിലും വച്ചു ഉണ്ടാകുന്നില്ലയോ എന്നും പിന്നെ ക്രൂദാശകളുടെ ആവശ്യമെന്താണു് എന്നും ചോദിച്ചേക്കാം. ഇതിനു മറുപടി പറയുന്നതിനുമുമ്പായി ഒരു സംഗതി പറവാനുണ്ടു്. നാം ദൈവത്തോടു അടുക്കുന്നതിനൊ ദൈവത്തിൽനിന്നു് അനുഗ്രഹങ്ങൾ പ്രാപിക്കുന്നതിനോ ദൈവപക്ഷത്തു ഒരു തടസ്സവും ഇല്ല. ദൈവപക്ഷത്തുള്ള തടസ്സം തീൎക്കാനാണു് ക്രൂദാശ എന്നു ഉപദേശിക്കുന്നതു പ്രത്യക്ഷമായ വേദവിപരീതമാണു്. പ്രാൎത്ഥനായോഗങ്ങളാകട്ടെ പ്രസംഗങ്ങളാകട്ടെ, വേദവായനയാകട്ടെ, തിരുവത്താഴമാകട്ടെ എല്ലാം മനുഷ്യപക്ഷത്തുള്ള തടസ്സം നീക്കി അവനെ ദൈവത്തോടു അടുപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള പ്രയോഗങ്ങളാണു്. ഇവ ഓരോന്നും മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ ഓരോവിധത്തിൽ പ്രവൎത്തിച്ചിട്ടു ഉദ്ദിഷ്ടഫലം വരുത്തുന്നതായിരിക്കും.

കാൎയ്യമായ സംഗതി ഇവിടെയാണിരിക്കുന്നതു്. നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ ക്ഷമിക്കുന്നതിനോ നമ്മോടു ദൈവത്തിന്റെ തിരുവുള്ളത്തിൽ വാത്സല്യത്തെ ഉളവാക്കുന്നതിനോ ഉള്ള പ്രയോഗങ്ങളാണു ക്രൂദാശകൾ എന്നു ഉപദേശിക്കാത്തവരോടു ഈ വിഷയത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു കാൎയ്യമായ അഭിപ്രായഭിന്നമില്ല. യാതൊരു ക്രൂദാശകൊണ്ടോ, പുണ്യപ്രവൃത്തികൊണ്ടോ നമ്മുടെ ഒരു പാപത്തിനും പരിഹാരമുണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയുന്നതല്ല. അതു കൎത്താവായ യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ തിരുരക്തത്തിന്റെ ചൊരിച്ചിലാൽ സാധിച്ചിട്ടുള്ളതാണു്. പാപത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചു യേശുവിനെ തന്റെ രക്ഷിതാവായി കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഓരോരുത്തനും അവന്റെ രക്തച്ചൊരിച്ചിലിനാൽ പാ-

പപരിഹാരമുണ്ടു്. ദൈവപക്ഷത്തേക്കുള്ളതെല്ലാം കൎത്താവായ യേശു കുരിശിന്മേൽവച്ചു നിവൃത്തിയാക്കി. ഇനിയും നമ്മുടെ ഭാഗം മാത്രമാണു് ശേഷിച്ചിരിക്കുന്നതു്. നമ്മെ ദൈവോദ്ദേശത്തിനനുരൂപരാക്കിത്തീൎക്കുന്നതിനായി അനേക പ്രയോഗങ്ങൾ കൎത്താവു സഭയിൽ ഏൎപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു. ക്രൂദാശകൾ അവയിൽ ഉൾപ്പെട്ടവയാണു്.

ഇതിങ്കൽ ചിലർ താഴെ വരുംപ്രകാരം വാദിച്ചേക്കാം: യേശുവിന്റെ മരണം പാപത്തിൽ ജീവിക്കുന്നവൎക്കു പ്രയോജനപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നു നിശ്ചയമാണല്ലോ. അവരുടെമേൽ നിന്നു ശിക്ഷാവിധി നീങ്ങിപ്പോയിട്ടില്ലല്ലോ. ഒരുവൻ ദോഷവഴികളെ വിട്ടു സത്യ അനുതാപത്തോടുകൂടെ കൎത്താവിങ്കലേക്കു തിരിയുമ്പോഴാണല്ലോ യേശുവിന്റെ മരണം മൂലമുള്ള പാപപരിഹാരം അവനവനു അവകാശപ്പെടുന്നതു്. അതുപോലെ ക്രൂദാശകൾ മുഖാന്തിരം നമ്മുടെ ഹൃദയം പൂൎവ്വാധികം ശുദ്ധമായിത്തീരുകയും ദൈവത്തോടു അടുക്കയും ചെയ്യുമ്പോൾ ദൈവതിരുവുള്ളത്തിൽ നമ്മെപ്പററി വിശേഷാൽ പ്രസാദമുണ്ടാകയില്ലയോ? ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ ക്രൂദാശമുഖാന്തിരം ദൈവപക്ഷത്തു ഒന്നും സാധിപ്പാനില്ലെന്നു പറഞ്ഞതു ശരിയാണോ?

മേല്പറഞ്ഞ വാദത്തിനു അൎത്ഥമുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾ സമ്മതിക്കുന്നു. ക്രൂദാശകളുടെ നേരെയുള്ള ഉദ്ദേശമോ ഫലമോ മനുഷ്യപക്ഷത്തേക്കാണെന്നും ദൈവപക്ഷത്തേക്കല്ലെന്നും സമ്മതിച്ചാൽ പിന്നെ ആ കാൎയ്യത്തിൽ ഇവിടെ തൎക്കമില്ല. ക്രൂദാശകൾ മനുഷ്യമനസ്സുകളിൽ പ്രവൎത്തിച്ചു അതിനെ നന്നാക്കുകയും അനന്തരം ദൈവതിരുവുള്ളത്തിൽ പ്രസാദത്തെ ജനിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു എന്നു പറയുന്നതിനു യാതൊരു വിരോധവുമില്ല. ക്രൂദാശകൾ നേരെ ദൈവപക്ഷത്തു ഒന്നും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു മാത്രമേ വാദിക്കുന്നുള്ളു.

ഇവിടെ ക്രൂദാശകളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള ഞങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതല്ലാതെ അതിനെ സ്ഥാപിക്കുന്നതിനായി തെളിവുകൾ കൊടുത്തില്ല. അതു ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ പിന്നീടു ആകാമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

കുർബ്ബാന

(1089 കർക്കടകത്തിലെ താരകയിലുള്ള ഒരു പത്രാധിപപ്രസംഗം)

കൂദാശകളെ സംബന്ധിച്ച് പൊതുവേ ചില വിമർശനങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ ഇടവമാസത്തിൽ ഞങ്ങൾ എഴുതിയിരുന്നുവല്ലോ. അതിനെ തുടർന്ന് കുർബാനയെ സംബന്ധിച്ചു ചില ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതണമെന്നു വിചാരിക്കുന്നു.

കുർബാന നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തന്റെ ഈ ലോകവാസത്തിന്റെ അന്ത്യസമയത്തു ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ള ഒരു കൂദാശയാണ്. കർത്താവിന്റെ ഉദ്ദേശത്തിനു എതിരായി അനേക പിശകായ ഉപദേശങ്ങൾ ഇതു സംബന്ധിച്ചു മനുഷ്യർ നിർമ്മിച്ചു. ഈ ദോഷഫലങ്ങളെ കണ്ടിട്ടു ഈ വിധമായ വിപരീതോപദേശങ്ങൾക്കു ആസ്പദമായി തീർന്ന കൂദാശകൾ രണ്ടും അതായതു കുർബാനയും, മാമോദീസായും അശേഷം നിർമ്മൂലനം ചെയ്യപ്പെടേണ്ടതാണെന്നു മററുചിലർ തീരുമാനിച്ചു. ഈ രണ്ടു അഗ്രങ്ങളേയും നമുക്കു നിരൂപണം ചെയ്യാം.

നാം നിരൂപണം ചെയ്യേണ്ട ഒന്നാമത്തെ കോടി കുർബാനയിലെ വസ്തുമാററം എന്ന ഉപദേശമാണ്. ഈ സംഗതിയിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കാസഭയുടെ ഉപദേശം എന്തെന്നു വച്ചാൽ കുർബാനയിലെ അപ്പവീഞ്ഞുകൾ ശരീരരക്തങ്ങളായി തീരുന്നു എന്നു മാത്രമല്ല, അസ്ഥിയും, മാംസവും, ഞരമ്പുകളും, ശരീരവും, ആത്മാവും, ദൈവത്വവും, മനുഷ്യത്വവും ഉള്ള സാക്ഷാൽ മശിഹ ആയിതീരുന്നു എന്നാണ്. അതുകൊണ്ടു പീലാസായിൽ എഴുന്നെള്ളിയിരിക്കുന്നതും, മനുഷ്യന്റെ വായിലേക്കു പ്രവേശിക്കുന്നതും അക്ഷരപ്രകാരം മശിഹാതമ്പുരാനാണെന്നത്രെ അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നതു. വസ്തുമാററം ഉണ്ടെന്നു പറഞ്ഞാൽ പിന്നെ യുക്തിപൂർവ്വമായ നില ഇതുമാത്രമെയുള്ളു എന്നു നിശ്ചയമാണു. അപ്പം ശരീരമായി തീർന്നു എന്നുവച്ചാൽ എന്തു? ജീവനില്ലാത്ത മാംസക്കഷണമായി തീർന്നെന്നാണൊ? അങ്ങിനെ പറവാൻ സൌകര്യമില്ല, ജീവനുള്ള ശരീരം എന്നു മാത്രമെ പറഞ്ഞുകൂട. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ അസ്ഥിയും, ഞരമ്പും, ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും ഉണ്ടെന്നു ചൊല്ലാതെ പറവാൻതരമില്ല.

യാക്കോബായക്കാരുടെ നില ഇതുവരെയും തീരുമാനമായിട്ടില്ല. ഫാദർ പി. റി. ഗീവറുഗീസ് എം, എ. അവർകൾ

ഈ വിഷയത്തെപ്പററി പ്രസംഗിച്ചിട്ടുള്ളപ്പോൾ ഒക്കെയും ഒരേ പ്രസംഗത്തിൽതന്നെ പൂർവ്വാപരവിരോധങ്ങളായ പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നവീകരണക്കാർക്ക് ഊഹമശിഹായും സങ്കല്പമശിഹായും മാത്രമെയുള്ളു എന്നും ഞങ്ങൾക്കു ദൃശ്യനായ മശിഹാ അതായതു പീലാസായിൽ അമ്മീറായുടെ രൂപത്തിൽ കാണപ്പെടുന്ന മശിഹാ ഉണ്ടെന്നും പലപ്പോഴും പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. അതിനെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശിഷ്യത്വത്തെ അവലംബിച്ച യാക്കോബായ സഭയിലെ ചില വൈദികന്മാരും ഇതേ രീതിയിൽ അനേക പ്രസംഗങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ പ്രസംഗത്തിനിടയിൽ തന്നെ വസ്തുമാററത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ തങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു കൂടെക്കൂടെ പറയാതിരുന്നിട്ടില്ല. ഞങ്ങൾക്കു ഇപ്പോൾ കാണപ്പെടുന്ന മശിഹാ ഇല്ലെന്നു ഞങ്ങൾ ആയിരം പ്രാവശ്യം ഏററുപറവാൻ ഒരുക്കമാണ്. ഞങ്ങളുടെ മശിഹാ ഇപ്പോൾ ഒരു രൂപത്തിലും മനുഷ്യർക്കു കാണപ്പെടാത്തതു കൊണ്ടു ഞങ്ങളുടെ മശിഹാ ഊഹമശിഹാ ആണെന്നു പറയുന്ന പക്ഷം യാക്കോബായക്കാർക്കു അമ്മീറായുടെ രൂപത്തിൽ അവരുടെ മശിഹാ മാത്രമെ കാണപ്പെടുന്നുള്ളല്ലൊ. പിതാവായ ദൈവവും, പരിശുദ്ധാത്മാവായ ദൈവവും അവർക്കു ഊഹദൈവമാണെന്നു സമ്മതിക്കേണ്ടതായി വരുന്നു. നമ്മുടെ ഇടയിലുള്ള ഹിന്ദുക്കൾ പറഞ്ഞു വരുന്നതും ഇതു തന്നെയാണെന്നു മേല്പറഞ്ഞ യാക്കോബായ പ്രാസംഗികന്മാർ ഓർക്കാത്തതിൽ ഞങ്ങൾ വിസ്മയിക്കുന്നു. ക്രിസ്തുവിനെ ഊഹത്താലോ സങ്കല്പത്താലോ അല്ല പിന്നയോ ഇന്ദ്രിയങ്ങൾ തന്നെ പീലാസായിൽ തങ്ങൾ കാണുന്നു എന്നു പറയുന്നവർ വസ്തുമാററത്തിന്റെ ഉപദേശത്തെ അതിന്റെ അർത്ഥപൂർത്തിയിൽ സ്വീകരിക്കുന്നവരാണെന്നു തീരുമാനിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഇതോടുകൂടെത്തന്നെ വസ്തുമാററത്തിന്റെ ഉപദേശങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ കേൾവിക്കാർക്കു വിസ്മയം ജനിക്കും. വസ്തുമാററത്തെ സ്ഥാപിക്കുന്ന റോമൻ കത്തോലിക്കാ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വസ്തുമാററം സ്വീകരിക്കാത്തവരും എന്നാൽ അതിന്റെ അടുക്കൽ ഏകദേശം വരുന്നവരുമായ [illegible]കാരുടെ ഗ്രന്ഥങ്ങളും വായിച്ചിട്ടു അതെല്ലാം കൂടെ മനസ്സിൽ കിടന്നു കുഴയുകയും ആ വക ന്യായങ്ങളെ എല്ലാംകൂടെ [illegible]ടെ നിരൂപണം ചെയ്തിട്ടു തനിക്കായിട്ടുതന്നെ ഒരു തീരുമാനം ഉണ്ടാക്കാൻ കഴിയാതിരിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഘട്ടത്തിൽ ഈ വിധമായ പിശകുകൾ സ്വാഭാവികമാണ്.

കുർബ്ബാന

നമ്മുടെ കർത്താവ് തന്റെ ശരീരരക്തങ്ങളെ ഭക്ഷിച്ചുകുടിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു പ്രസംഗിച്ചതായി യോഹന്നാൻ ൬-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ കാണുന്നു. കേൾവിക്കാർക്കു അതിന്റെ അർത്ഥം മനസ്സിലായില്ല. "ഇതു കഠിനവാക്കു ഇതു ആർക്കു കേൾപ്പാൻ കഴിയും" (വാ. ൬൦) എന്നിങ്ങനെ പറഞ്ഞു പലരും ന്മാതികൾ വിരുദ്ധപ്പെട്ടു. അപ്പോൾ കർത്താവു അതിനെ വ്യാഖ്യാനിച്ചുകൊടുത്തു:— "ഇതു നിങ്ങൾക്കു ഇടർച്ചയാകുന്നുവൊ മനുഷ്യപുത്രൻ മുമ്പെ ഇരുന്നേടത്തേക്കു കയറിപ്പോകുന്നതു നിങ്ങൾ കണ്ടാലൊ? ജീവിപ്പിക്കുന്നതു ആത്മാവാകുന്നു മാംസം ഒന്നിനും ഉപകരിക്കുന്നില്ല ഞാൻ നിങ്ങളോടു സംസാരിക്കുന്ന വചനങ്ങൾ ആത്മാവും ജീവനും ആകുന്നു" (വാ ൬൨-൬൩) തന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കണമെന്നു കർത്താവു കല്പിച്ചതു അക്ഷരപ്രകാരം തന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തിലല്ല പിന്നെയൊ തന്നെ ആത്മീയമായി ഭക്ഷിക്കുന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചാണു അവിടെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതെന്നു സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ. "എന്റെ മാംസം തിന്നുക" എന്നും "എന്നെ തിന്നുക" എന്നും കർത്താവു പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു. രണ്ടും ഒരർത്ഥം തന്നെ. "എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നവൻ എന്നിലും ഞാൻ അവനിലും വസിക്കുന്നു. ജീവനുള്ള പിതാവു എന്നെ അയച്ചിട്ടു ഞാൻ പിതാവുമൂലം ജീവിക്കുന്നതുപോലെ എന്നെ തിന്നുന്നവൻ എന്മൂലം ജീവിക്കും" (വാ. ൫൬. ൫൭) "ഞാൻ ജീവന്റെ അപ്പം ആകുന്നു. എന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നവനു വിശക്കയില്ല. എന്നിൽ വിശ്വസിക്കുന്നവനു ഒരുനാളും ദാഹിക്കയുമില്ല" (വാ. ൩൫) യേശുവിനെ ഭക്ഷിക്കേണ്ടു വായ് വിശ്വാസമാണെന്നു ഇവിടെ തെളിവായി കാണിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ വാക്യങ്ങൾ കർത്താവിന്റെ അർത്ഥം വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ മരണം കൊണ്ടുണ്ടായ രക്ഷയെ നാം അനുഭവപ്പെടുത്തി. നാം അവനെ നമ്മുടെ സ്വന്തമായി എടുത്തിട്ടു നാം അവനിലും അവൻ നമ്മിലും ആയിത്തീർന്നിട്ടു നാം അവന്റെ സ്നേഹകാരുണ്യങ്ങളെയും പരിശുദ്ധതയെയും അനുഭവിക്ക എന്നാണു അവന്റെ മാംസം തിന്നുക എന്നൊ അവനെ തിന്നുക എന്നൊ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ കർത്താവി

നെ നാം അനുഭവിക്കണം എന്നത്രെ. മാതാപിതാക്കൾ മക്കളെയും മക്കൾ മാതാപിതാക്കളെയും സ്നേഹിതൻ സ്നേഹിതനെയും അനുഭവിക്ക എന്നു പറഞ്ഞാൽ എന്തെന്നു എളുപ്പം മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണല്ലൊ. ഇതുപോലെ കർത്താവിനെ അനുഭവിക്കുന്ന അനുഭവത്തെ സംബന്ധിച്ചാണു അവനെ ഭക്ഷിക്ക എന്നു ഉപമാർത്ഥത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു. ഇതു കേവലം ആത്മീയമായ ഒരു അനുഭവമാണു. അതുകൊണ്ടു മാംസം എന്നൊ ഭക്ഷണം എന്നൊ പറയുന്നതെല്ലാം ഉപമാർത്ഥത്തിലാണെന്നു സ്പഷ്ടം.

ഈ മശിഹാ തന്നെ ഈ ശിഷ്യന്മാർക്കു ഒരു അപ്പം എടുത്തു നുറുക്കി ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു വാങ്ങി ഭക്ഷിപ്പിൻ എന്നും ഒരു പാനപാത്രം എടുത്തു ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു വാങ്ങി കുടിപ്പിൻ എന്നും പറഞ്ഞുകൊടുത്തു. തങ്ങളുടെ ഗുരു സർവ്വസാധാരണമായി ഉപമാർത്ഥങ്ങളിൽ സംസാരിക്കുന്ന ആളാണെന്നു അറിഞ്ഞിരിക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാർ എന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കയും രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യണമെന്നു ഈ ഗുരു ഉപമാർത്ഥത്തിൽ പ്രസംഗിച്ചതു കേട്ടിരിക്കുന്ന ശിഷ്യന്മാർ ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു എന്നുള്ള വാക്കുകൾക്കു അക്ഷരാർത്ഥം കൊടുക്കയില്ലെന്നു നിശ്ചയമാണു. അതുകൊണ്ടു ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു എന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇതെന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാകുന്നു എന്നു തന്നെ അവർ മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കണം.

മത്താ. ൨൬. ൨൮, ൨൯. വാക്യങ്ങൾ ഇതിനെ സ്പഷ്ടമാക്കുന്നുണ്ടു. "ഇതു അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി ചൊരിയുന്ന പുതിയ നിയമത്തിനുള്ള എന്റെ രക്തം; എന്റെ പിതാവിന്റെ രാജ്യത്തിൽ നിങ്ങളോടു കൂടെ പുതുതായി കുടിക്കുംനാൾവരെ ഞാൻ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ ഈ അനുഭവത്തിൽ നിന്നു ഇനി കുടിക്കയില്ല എന്നു ഞാൻ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു" ഇവിടെ ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു എന്നു പറഞ്ഞശേഷം അതിനെ തന്നെ മുന്തിരിവള്ളിയുടെ അനുഭവം എന്നുകൂടെ അതിനെ പററി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു എന്നും ഇതെന്റെ രക്തമാകുന്നു എന്നും നമ്മുടെ കർത്താവു പറഞ്ഞതു പ്രതിരൂപകാർത്ഥത്തിലാണെന്നു ഇതിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമല്ലെ?

കർത്താവിന്റെ ശരീരം ഭക്ഷിക്ക എന്നുവച്ചാൽ കർത്താവിനെ ഭക്ഷിക്ക അഥവാ അനുഭവിക്ക എന്നാണു [illegible]

ണ്ടതെന്നു മുമ്പെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. കർത്താവിനെ നമ്മുടെ ശരീരത്തിന്റെ വായ്കൊണ്ടല്ല അനുഭവിക്കേണ്ടതെന്നുള്ളതു സ്പഷ്ടമായിരിക്കെ നാം വായ്കൊണ്ടു ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള അപ്പം ക്രിസ്തുവായി മാററപ്പെടുന്നെന്നൊ ആ അപ്പത്തിൽ ക്രിസ്തു ഉൾപ്രവേശിക്കുന്നെന്നൊ പറയുന്നതിന്റെ ന്യായമൊ യുക്തിയൊ എനിക്കശേഷം മനസ്സിലാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ഈ ശുശ്രൂഷയിൽ ഉണ്ടെന്നു നിശ്ചയമായി നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടതാണ്. കർത്താവായ യേശുവിനെ അനുഭവിക്കുന്ന ആത്മീയാനുഭവത്തിന്റെ ഒരു പ്രദർശനം എന്നു മാത്രമല്ല, ഈ അനുഭവത്തെ സഹായിക്കുന്ന ബാഹ്യമായ ഒരു മുഖാന്തരവും കൂടെ ആയിട്ടാണ് കർത്താവു തിരുവത്താഴം എന്ന വിശുദ്ധകർമ്മം ഏർപ്പെടുത്തിയിട്ടുള്ളതു്. യേശുവിന്റെ പ്രതിരൂപങ്ങളായ അപ്പവീഞ്ഞുകളെ നാം അനുഭവിക്കുമ്പോൾ യേശുവിനെ നാം ആത്മാവിൽ അനുഭവിക്കുന്നു. യേശുവിനെ ആത്മാവിൽ അനുഭവിക്കുന്നതിനു ഈ വിശുദ്ധകർമ്മം ശക്തിമത്തായ ഒരു മുഖാന്തരമാണെന്നുള്ളതു് വിശ്വാസികൾക്കു അനുഭവവേദ്യമായ ഒരു സംഗതിയാണ്.

൧ കോറി ൧൧. ൨൩, ൨൪. "കർത്താവായ യേശുവിനെ കാണിച്ചുകൊടുത്ത രാത്രിയിൽ അവർ അപ്പം എടുത്തു സ്തോത്രം ചൊല്ലിനുറുക്കി: ഇതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടിയുള്ള എന്റെ ശരീരം; എന്റെ ഓർമ്മക്കായി ഇതു ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അവ്വണ്ണം തന്നെ അത്താഴം കഴിഞ്ഞശേഷം അവൻ പാനപാത്രവും എടുത്തു: ഈ പാനപാത്രം എന്റെ രക്തത്തിൽ പുതിയ നിയമം ആകുന്നു; ഇതു കുടിക്കുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ ഓർമ്മക്കായി ചെയ്വിൻ എന്നു പറഞ്ഞു. അങ്ങനെ നിങ്ങൾ ഈ അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രം കുടിക്കയും ചെയ്യുമ്പോഴൊക്കെയും കർത്താവു വരുവോളം അവന്റെ മരണത്തെ പ്രസ്താവിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു അയോഗ്യമായി അപ്പം തിന്നുകയോ കർത്താവിന്റെ പാനപാത്രം കുടിക്കയോ ചെയ്യുന്നവൻ എല്ലാം കർത്താവിന്റെ ശരീരവും രക്തവും സംബന്ധിച്ചു കുററക്കാരൻ ആകും. മനുഷ്യൻ തന്നെത്താൻ ശോധന ചെയ്തിട്ടുവേണം ഈ അപ്പം തിന്നുകയും പാനപാത്രത്തിൽ നിന്നു കുടിക്കയും ചെയ്വാൻ". ഇവിടെ പൌലോസ് "അപ്പം തിന്നുക" എന്നു മൂന്നു പ്രാവശ്യം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു വാഴ്ത്തപ്പെട്ട അപ്പത്തെ അപ്പം എന്നുതന്നെ അപ്പോസ്തോലൻ വിളിക്കുന്നതായി കാണുന്നു. "ഇതു നിങ്ങൾക്കുവേണ്ടി

യുള്ള എന്റെ ശരീരം" എന്നീ വാക്കുകളുടെ അർത്ഥം പൌലോസു മനസ്സിലാക്കിയതു് പ്രതിരൂപകാർത്ഥത്തിലാണെന്നു എത്ര സ്പഷ്ടമായിരിക്കുന്നു.

൧ കോറി ൧൦. ൧൬. "നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? നാം നുറുക്കുന്ന അപ്പം ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? ഇവിടെ അപ്പവീഞ്ഞുകൾ ശരീരരക്തങ്ങളാണെന്നല്ല ശരീരരക്തങ്ങളുടെ കൂട്ടായ്മ ആണെന്നത്രെ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. കൂട്ടായ്മ എന്നതു് ഒരു വസ്തുവല്ലാതിരിക്കുന്ന സ്ഥിതിക്കു അപ്പവീഞ്ഞുകൾ അക്ഷരപ്രകാരം കൂട്ടായ്മ ആയിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ. അതുകൊണ്ടു അപ്പം ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ ആണെന്നു പറഞ്ഞതിന്റെ അർത്ഥം അപ്പം ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയെ പ്രദർശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നത്രെ. അപ്പം ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മയാണെങ്കിൽ അക്ഷരപ്രകാരം ശരീരമായിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ലല്ലോ.

ഈ സംഗതിയിൽ ഭിന്നാഭിപ്രായമുള്ള വൈദികശാസ്ത്രാഭിജ്ഞന്മാരിൽ ആരെങ്കിലും ഇതിനു മറുപടി എഴുതികാണ്മാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. മറുപടി എഴുതുന്നവർ താഴെ വരുന്ന ചോദ്യങ്ങൾക്കു മറുപടി തരണമെന്നു പ്രത്യേകം അപേക്ഷ.

൧. യോഹന്നാൻ ൬-ാം അദ്ധ്യായത്തിൽ "എന്റെ മാംസം തിന്നുകയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കയും" ചെയ്യണമെന്നു കർത്താവു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതിന്റെ അർത്ഥം വിശ്വാസംകൊണ്ടു യേശുവിനെ ആത്മാവിൽ അനുഭവിക്കണമെന്നല്ലേ?

൨. ശരീരത്തിന്റെ വായിൽകൂടെ ക്രിസ്തുവിനെ അനുഭവിക്കാമൊ?

൩. പാടില്ലെങ്കിൽ വായിൽകൂടെ ഭക്ഷിപ്പാനുള്ള അപ്പത്തിൽ ക്രിസ്തു ഉൾപ്രവേശിക്കേണ്ട ആവശ്യമൊ യുക്തിയൊ എന്തു്?

കർബാനയെപ്പററി മേല്പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന അഭിപ്രായം കേവലം നവീനമാണെന്നു ചിലർ പറയുന്നുണ്ട്. [illegible] വാസ്തവം അങ്ങനെയല്ല. രണ്ടും മൂന്നും നാലും അഞ്ചും [illegible]ങ്ങളിൽ ജീവിച്ചിരുന്നവരും ക്രൈസ്തവലോകത്താൽ [illegible] പരിശുദ്ധന്മാരെന്നു വാഴ്ത്തപ്പെടുന്നവരും [illegible]ണ്ഡിതന്മാരുമായിരുന്ന പല പിതാക്കന്മാരും ഇതേ അഭിപ്രായം തന്നെ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. അവരുടെ അഭിപ്രായം [illegible] കാണിക്കുന്നതുകൊണ്ടു വൈദിക പ്രതിവാദികൾ [illegible]

മാണമാണെന്നു ഞാൻ ഭാവിക്കുന്നതായി ആരും ധരിക്കരുത്. ഇതു കേവലം നവീനാഭിപ്രായം അല്ലെന്നു കാണിപ്പാനായി മാത്രം വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യങ്ങൾ ഞാൻ എടുത്തിട്ടുള്ളതാണ്.

(൧) ഒന്നാമതായി ഞാൻ എടുക്കുന്നതു ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ൧൬൦ മുതൽ ൨൨൦ വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന വലിയ താത്വികനായിരുന്ന തെർത്തുല്യൻ എന്ന സഭാപിതാവിനെ ആണ്. "തന്റെ രക്തത്തിന്റെ ഓർമ്മക്കായി ക്രിസ്തു പ്രതിഷ്ഠിച്ച വീഞ്ഞ്" എന്നു ഇദ്ദേഹം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (Text De Anima C. XVII) വീണ്ടും തെർത്തുല്യൻ പറയുന്നതു:—"അവൻ എടുത്തു തന്റെ ശിഷ്യർക്കു കൊടുത്ത അപ്പത്തെ ഇതെന്റെ ശരീരമാകുന്നു, അതായതു എന്റെ ശരീരത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമാകുന്നു. (figure) എന്നുള്ള കീർത്തനംകൊണ്ടു തന്റെ സ്വന്തശരീരമാക്കി തീർത്തു. കർദ്ദിനാൾ ന്യൂമാന്റെ Development of Christian Doctrines p. 26.)

(൨.) ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ൧൬൦-നോടടുത്തു രക്തസാക്ഷിയായി മരിച്ച യുസ്തീൻ എന്ന വിശുദ്ധപിതാവിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടാലും. അദ്ദേഹം കർബാനയിലെ അപ്പവീഞ്ഞുകളെ "ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെയും, രക്തത്തിന്റെയും, സ്മരണചിഹ്നങ്ങൾ (Memorials) എന്നു വിളിക്കുന്നു (Justin Martyr Dial 70) വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നതു:—"പരിപൂർണ്ണമായും ദൈവത്തിന്നു ഇഷ്ടമായും ഇരിക്കുന്ന ബലികൾ സജ്ജനങ്ങളാൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന പ്രാർത്ഥനകളും, സ്തോത്രങ്ങളും മാത്രമാണ്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ദൈവപുത്രൻ തങ്ങൾക്കുവേണ്ടി സഹിച്ച കഷ്ടതകളെ ഓർപ്പിക്കുന്ന അവരുടെ ദ്രവദ്രവങ്ങളായ ഭക്ഷണത്തിന്റെ ഉത്സവകരണത്തിൽ Commemoration of their food dry and liquid പോലും അർപ്പിക്കുന്നതിനായി ക്രിസ്ത്യാനികൾ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ളവ ഇവ മാത്രമാണ്" (lib S 117) കർബാന ബലിയല്ലെന്നു ഇവിടെ എത്രയും സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

(൩.) ക്രിസ്ത്വാബ്ദം ൧൬൦ മുതൽ ൨൨൦ വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന അലക്സന്ത്രിയായിലെ ക്ലീമ്മീസിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങൾ കേട്ടാലും വീഞ്ഞു അലങ്കാര ഭാഷയിൽ (figuratively) രക്തമെന്നു വിളിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു (Clem Alex - Paedag T. C. VI p 125) വീഞ്ഞിനെ പരിശുദ്ധ രക്തത്തിന്റെ ഗൂഢപ്രതിരൂപമെന്നു Mystic symbol തിരുവെഴുത്തു വിളിക്കുന്നു കർദ്ദിനാൾ ന്യൂമാന്റെ (Development of Christian Doctrine p. 24) കർത്താവു യോഹ

ന്നാന്റെ സുവിശേഷത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രകാരത്തിലുള്ള ശനം (Symbol) പ്രയോഗിക്കുന്നു. എന്റെ മാംസം ഭക്ഷി[illegible] രക്തം കുടിക്ക എന്നു അവൻ പറയുന്നു. അവൻ പാനപാത്രത്തെ അവിടെ വിശ്വാസത്തിന്റെയും വാഗ്ദാനത്തിന്റെയും [illegible]ക്തമായ ഒരു പ്രതിരൂപമാക്കിയിരിക്കുന്നു. (Clem Alex. Pdagog C. VI.)

(൪) ക്രി. ൧൮൫ മുതൽ ൨൫൪ വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധ ഓറിഗ്ഗീസ് (ഓറിഗൻ) പറയുന്നതാവിതു:—പറയപ്പെട്ട സംഗതികളെ ആത്മീയമായി ഗ്രഹിക്കാത്തവനെ കൊല്ലുന്ന ഒരു അക്ഷരം പുതിയ നിയമത്തിലുണ്ട് എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നിങ്ങൾ എന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കയും എന്റെ രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ല എങ്കിൽ എന്നുള്ളതിനെ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥ്യം ഗ്രഹിക്കുന്ന പക്ഷം ആ അക്ഷരം കൊല്ലുന്നു." Hom VII on 10th Chapetr of Leviticus) ഈ അദ്ധ്യായം സംബന്ധിച്ചുള്ള (ഓറിഗ്ഗീസിന്റെ) പൊതുവായ അഭിപ്രായം അതു അക്ഷരാർത്ഥത്തിലല്ല പ്രതിരൂപകാർത്ഥത്തിൽ ധരിക്കേണ്ടതാകുന്നു എന്നാണ് എന്നു കർദ്ദിനാൾ ന്യൂമാൻ സമ്മതിച്ചിരിക്കുന്നു. Development of Christian Doctrine p. 25 വീണ്ടും ഈ വിശുദ്ധപിതാവ് പറയുന്നതു ദൈവവചനത്താലും പ്രാർത്ഥനയാലും ശുദ്ധീകരിക്കപ്പെട്ട ഭക്ഷണം അതിന്റെ വസ്തുവിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയുന്നതായാൽ വയറ്റിലേക്ക പോകുന്നു ... എന്നാൽ അതിനോടുകൂടെ കൂടപ്പെട്ട പ്രാർത്ഥന വിശ്വാസത്തിന്റെ അളവനുസരിച്ചു പ്രയോജനംവരുത്തുന്നു...യോഗ്യതയോടുകൂടെ ഭക്ഷിക്കുന്നമനുഷ്യക്ക് പ്രയോജനം ചെയ്യുന്നതു അപ്പത്തിലുള്ള വസ്തുവല്ല. പിന്നെയൊ അതിന്മേൽ പറയപ്പെട്ട വചനങ്ങളാകുന്നു. അവർ പറയുന്നതു പ്രതിരൂപകവും സംങ്കേതികവും ആയ (Typical and symbolical) ശരീരത്തെക്കുറിച്ചാണ്" (See Origen's commentary on Matthew) സെൽസസ എന്ന ഇതരമതസ്ഥനോടുള്ള പ്രതിവാദത്തിൽ ഈ പിതാവു താഴെവരുംപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. "കുർബാന എന്നു പറയപ്പെടുന്ന അപ്പം നാം ദൈവത്തിനു സ്തോത്രം കരേറ്റുന്നതിന്റെ പ്രതീകമാണ്" (Origen contra Celsem I. S. 57) ക്രിസ്ത്യാനികൾക്ക് ബലിപീഠവും മറ്റും ഇല്ലാത്തതു എന്തുകൊണ്ടെന്നു സെൽസസ ചോദിച്ചതിനു ഞങ്ങളുടെ ബലിപീഠം നീതിമാന്മാരായവരി[illegible]യും മനസ്സാണ്" എന്നു ഈ പിതാവു മറുപടി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. (Ibid VIII p. 389.)

(൫) ക്രി. ൨൦൦ മുതൽ ൨൫൮ വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധ കപ്രിയാനോസ് തന്റെ ൬൩-ാംലേഖനത്തിൽ വീഞ്ഞിനുപകരം വെള്ളം ഉപയോഗിച്ചവരോടു പറയുന്നത്:—ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ പ്രതിരൂപമായിരിക്കുന്നതും വേദപുസ്തകത്തിൽ പൊതുവെ ഒരു ഗുപ്താൎത്ഥകഥനം കാണപ്പെടുന്നതുമായ വീഞ്ഞു പാനപാത്രത്തിൽ ഇല്ലാതിരിക്കുമ്പോൾ നമ്മെ വീണ്ടെടുക്കയും ജീവിപ്പിക്കയും ചെയ്ത രക്തം പാനപാത്രത്തിൽ ഉള്ളതുപോലെ തോന്നുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. (Epist; LXIII S 2)

(൬) ക്രി. ൩൫൪ മുതൽ ൪൩൦ വരെ ജീവിച്ചിരുന്ന വിശുദ്ധ അഗസ്തീൻ പറയുന്നതു കേട്ടാലും. "ദുഃഖവെള്ളിയാഴ്ച സമീപിക്കുമ്പോൾ കൎത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവം നാളെ അല്ലെങ്കിൽ മററന്നാളാണ് എന്നു നാം പറയുന്നു. എന്നാൽ അവൻ കഷ്ടപ്പെട്ടതു ബഹുകാലങ്ങൾക്കു മുമ്പായിരുന്നു. ആ കഷ്ടാനുഭവം ഒരിക്കൽമാത്രമെ സംഭവിച്ചുമുള്ളു. ഇതുകൂടാതെ കൎത്താവിന്റെ ഉയിൎപ്പിന്റെശേഷം അനേകസംവത്സരങ്ങൾ കടന്നുപോയി എങ്കിലും ഇന്നു കൎത്താവ് ഉയിൎത്തെഴുന്നേററു എന്നു നാം ഞായറാഴ്ച പറയുന്നു. ആ സംഗതികൾ സംഭവിച്ച ദിവസങ്ങളുടെ സാദൃശ്യംകൊണ്ട് ഈ ദിവസങ്ങളെ നാം നാമകരണംചെയ്തു ഇപ്രകാരം സംസാരിക്കുന്നത് അസത്യമാണെന്നു വാദിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം അതു ഭോഷനായിട്ടു യാതൊരുത്തനുമില്ല. അതുകൊണ്ടു ഇത് ആ സാക്ഷാൽ ദിവസത്തോടു അനുരൂപ്യമുള്ളതെന്നല്ലാതെ ആ സാക്ഷാൽദിവസം അല്ലെങ്കിലും ആ സാക്ഷാൽ ദിവസമെന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്നു..........ക്രിസ്തു ഒരിക്കൽ അതിന്റെ പ്രകാരം ബലികഴിക്കപ്പെട്ടില്ലയോ? എങ്കിലും അവൻ കൂദാശയിൽ...........ദിനംതോറും ബലിചെയ്യപ്പെടുന്നില്ലയോ? തന്നോടു ചോദിക്കുന്നവരോടു, അവൻ ബലിനൽകപ്പെടുന്നു എന്നു ഉത്തരം പറയുന്നവൻ വ്യാജംപറയുന്നില്ല. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ കൂദാശകൾക്കു അവ ഏവയുടെ കൂദാശകളായിരിക്കുന്നുവോ ആ സംഗതികളോടു ഏതെങ്കിലും ഒരു സാദൃശ്യം ഇല്ലെങ്കിൽ അവ കൂദാശകളായിരിക്കയില്ല. എന്നാൽ ഈ അനുരൂപ്യം ഹേതുവായിട്ട് അവ ആ സംഗതികളുടെ നാമം തന്നെ പ്രായേണ സ്വീകരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഒരുപ്രകാരത്തിൽ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരത്തിന്റെ കൂദാശ ക്രിസ്തുവിന്റെ ശരീരമാകുന്നു; ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തത്തിന്റെ കൂദാശ ക്രിസ്തുവിന്റെ രക്തമാകുന്നു...........മരണത്തിലേക്കു

ള്ള സ്നാനത്താൽ നാം ക്രിസ്തുവിനോടുകൂടെ അടക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നു അപ്പോസ്തോലൻ മാമോദീസായെപ്പററി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നാം ഒരു ശവമടക്കത്തെ അടയപ്പെട്ടവരായിരിക്കുന്നു എന്നു അവൻ പറയുന്നില്ല. എന്നാൽ അവൻ പറയുന്നതു നാം അവനോടുകൂടെ കുഴിച്ചിടപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു എന്നത്രെ. അതുകൊണ്ട് ഇത്രവലിയ ഒരു സംഗതിയുടെ കൂദാശയ്ക്കു ആ സംഗതിയുടെ പേരു തന്നെയാണ് അവൻ കൊടുക്കുന്നത്." ൯൮-ാംലേഖനം പുറം ൨൬൭.

വീണ്ടും അദ്ദേഹം പറയുന്നത്:—വിശ്വാസം യഥാസ്ഥിതിയിൽ ഇരിക്കെ ചിഹ്നങ്ങൾ (signs) ഭേദപ്പെടുന്നതു നോക്കണം. വനപ്രദേശത്തിൽ പാറ ക്രിസ്തു ആയിരുന്നു. നമുക്കു ദൈവത്തിന്റെ ബലിപീഠത്തിന്മേൽ വയ്ക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു ക്രിസ്തു ആണ്. (Gibisen's Preservative Vol. IX p. 41, 42) യോഹന്നാൻ ൬-ാം അദ്ധ്യായത്തിലെ പ്രസംഗത്തെപ്പററി ഈ പിതാവു പറയുന്നതുകൂടെ കേൾക്കണം: "ഒരുഭാഗം ഉപദേശകമായും ഒരു അപരാധത്തെയോ ദുഷ്ടതയെയോ വിരോധിക്കുന്നതായും ഇരുന്നാൽ അതു് വ്യഞ്ജകം (figurative) അല്ല. എന്നാൽ അതു് ഒരു അപരാധം ചെയ്വാൻ കല്പിക്കുന്നതായോ ഉപയോഗിതത്തെയും ദയാലുതയെയും വിരോധിക്കുന്നതായോ തോന്നിയാൽ അതു വ്യഞ്ജകമാണ്. നിങ്ങൾ മനുഷ്യപുത്രന്റെ മാംസം ഭക്ഷിക്കയും രക്തം കുടിക്കയും ചെയ്യുന്നില്ലെങ്കിൽ നിങ്ങൾക്കു നിങ്ങളിൽ ജീവനില്ല. ദുഷ്ടതയും അപരാധവും ചെയ്വാൻ അവൻ കല്പിക്കുന്നതുപോലെ തോന്നുന്നു. അതിനാൽ അതു കൎത്താവിന്റെ കഷ്ടാനുഭവംകൊണ്ടുണ്ടായ നന്മയ്ക്കു നാം അവകാശികളായിത്തീരണമെന്നും അവന്റെ ശരീരം നമുക്കായി ക്രൂശിക്കപ്പെടുകയും മുറിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു എന്നു മാധുൎയ്യത്തോടും ഫലപ്രദമാംവണ്ണവും നമ്മുടെ ഓൎമ്മകളിൽ സംഗ്രഹിച്ചുകൊള്ളണമെന്നും നമ്മെ പഠിപ്പിക്കുന്ന ഒരു രൂപകമാണ്." (August De Doct. Christ Lib III) യോഹന്നാൻ ൬-ാം അദ്ധ്യായത്തെപ്പററിയുള്ള അഗസ്തീന്റെ ൨൫-ാമത്തെ പ്രകരണത്തിൽ പറയുന്നതാവിതു്:—"ദൈവത്തിന്റെ പ്രവൃത്തി അവനെ അയച്ചവനിൽ വിശ്വസിക്കുന്നതാകുന്നു. നശിച്ചുപോകാതെ നിത്യജീവങ്കലേക്കു നിലനില്ക്കുന്ന ആഹാരം ഭക്ഷിക്കുന്നതു് ഇതു ചെയ്യുകയാണ്. നിന്റെ പല്ലും വയറും തയ്യാറാക്കുന്നതെന്തിന്? വിശ്വസിക്കമാത്രം ചെയ്ക അപ്പോൾ നീ ഭക്ഷിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കും." (Vol. III P. 490 ed. Ben. Paris 1685) "ആ ആഹാരം ഭക്ഷി

ന്ന തിമോഥെയോസും ഈ അധികാരമുള്ള ആളാണെന്ന കാണുന്നു. ഒരു പ്രസ്ബിററിനെ സ്ഥാനത്തിൽ ആക്കേണ്ടതു് കൈവയ്പുമൂലമാണെന്നും കാണുന്നുണ്ടു്. ൧ തിമൊ ൫. ൨൨. സാധാരണ എപ്പിസ്കോപ്പായുടെ മേലുള്ള കേസു വിസ്തരിക്കുന്നതിനു അധികാരമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പായാണ് തിമോഥെയോസും തീത്തോസും എന്നും കാണുന്നുണ്ടു്. "രണ്ടുമൂന്നു സാക്ഷികൾ മുഖേന അല്ലാതെ ഒരു മൂപ്പന്റെ നേരെ അന്യായം എടുക്കരുതു" ൧ തിമോ ൫. ൧൯. തീത്തോസു ക്രേത്തിൽ ചെന്നപ്പോൾ അവനെ അവർ കൈക്കൊണ്ടവിധത്തെപ്പററി പറയുന്നുണ്ടു്. "അവനെ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൈക്കൊണ്ടതിൽ നിങ്ങൾ എല്ലാവരും കാണിച്ച അനുസരണം" ൨ കോറി ൭. ൧൫. കൊറിന്തിയർ ഭയത്തോടും വിറയലോടും കൈക്കൊള്ളുകയും അനുസരിക്കയും ചെയ്യേണ്ട ഒരു സ്ഥാനിയായിരുന്ന തീത്തോസു എന്നു നാം കാണുന്നു. സാധാരണ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാർക്കു അതിന്റെ സുറിയാനി പദമാകുന്ന കശീശാ എന്ന പദം ഇപ്പോൾ നാം ഉപയോഗിക്കുന്നു. സാധാരണ എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ ആക്കുന്നതിനും ശിക്ഷിക്കുന്നതിനും അധികാരമുള്ള എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെ ഇപ്പോൾ നാം എപ്പിസ്കോപ്പന്മാരെന്നോ മെത്രാന്മാരെന്നോ മെത്രാപ്പോലീത്തന്മാരെന്നോ ഒക്കെയും വിളിച്ചുവരുന്നു. ശുശ്രൂഷകനെ (ഡിയാക്കോൻ) അതിന്റെ സുറിയാനി പദമാകുന്ന ശെമ്മാശൻ എന്നു നാം വിളിക്കുന്നു. ഇങ്ങനെ മൂന്നു പടിയിലുള്ള സ്ഥാനികളെ നാം പുതിയ നിയമത്തിൽ കാണുന്നു.

ഈ സ്ഥാനികളെ സംബന്ധിച്ചു കഹനാ (പുരോഹിതൻ) എന്നർത്ഥമാകുന്ന ഹെരോസു എന്ന പദം ഒരിടത്തെങ്കിലും ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല. പുതിയനിയമ എഴുത്തുകാർ ഹൈറോസു [കഹനാ-പുരോഹിതൻ] എന്ന പദം ശൈശവം മുതലെ കേട്ടു പരിചയിച്ചിരുന്നവരാണെന്നു ഓർക്കണം. അവർ വിശ്വാസികളെക്കുറിച്ചു പൊതുവെ പറയുന്ന സ്ഥാനത്തല്ലാതെ ക്രിസ്തുസഭയിലെ സ്ഥാനികളെക്കുറിച്ചു ഒരിടത്തുപോലും ഈ പദം പ്രയോഗിക്കാഞ്ഞതു യാദൃച്ഛികമായിട്ടോ മറവികൊണ്ടോ ആണെന്നു പറവാൻ ആരും തുനിയുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. പുരോഹിതൻ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിലുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥനാണ്. ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിൽ യേശുക്രിസ്തു എന്ന ഏക മദ്ധ്യസ്ഥനേയുള്ളു എന്നും അവൻ മാററമില്ലാത്ത നിത്യ പുരോഹിതനാണെന്നും പുതിയനിയമം പഠിപ്പിക്കുന്നു.

യാക്കോബായ സഭയും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയും മററും പഠിപ്പിക്കുന്നതു പട്ടക്കാർ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിൽ നില്ക്കുന്ന മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ അഥവാ പുരോഹിതന്മാർ ആണെന്നത്രെ. അതുകൊണ്ടു ഒരു മനുഷ്യനു ദൈവത്തിൽനിന്നു പാപമോചനം മുതലായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ പട്ടക്കാരൻ മുഖാന്തരമായിട്ടല്ലാതെ കിട്ടുന്നതല്ലെന്നു അവർ പഠിപ്പിക്കുന്നു. ഒരുവൻ ദൈവത്തോടു പാപം ഏററു പറഞ്ഞാൽ മോചനം കിട്ടുകയില്ലെന്നും പട്ടക്കാരനോടു ഏററു പറഞ്ഞു പട്ടക്കാരനോടു മോചനം വാങ്ങണമെന്നുമാണ് അവരുടെ ഉപദേശം. അടുത്തകാലത്തു ചില യാക്കോബായ ഉപദേഷ്ടാക്കൾ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെപ്പററി പ്രസംഗം നടത്തിയതു വായനക്കാർ മറന്നു കാണുകയില്ലെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നു. ഓരോരുത്തർ നേരിട്ടു ദൈവത്തിൽ നിന്നു പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിക്കണമെന്നു പറയുന്നതു അബദ്ധമാണെന്നും പട്ടക്കാരുടെ കൈവെപ്പു മൂലമല്ലാതെ പരിശുദ്ധാത്മാവിനെ പ്രാപിപ്പാൻ ആർക്കും കഴിയുന്നതല്ലെന്നുമായിരുന്നു ആ പ്രസംഗങ്ങളുടെ രത്നച്ചുരുക്കം. പട്ടക്കാർ ദൈവത്തിനും മനുഷ്യർക്കും ഇടയിലുള്ള മദ്ധ്യസ്ഥന്മാർ അഥവാ പുരോഹിതന്മാരാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന പക്ഷം അവർ മൂലമല്ലാതെ ദൈവത്തിൽ നിന്നു അനുഗ്രഹവും പ്രാപിപ്പാൻ കഴിയുന്നതല്ലെന്നുകൂടെ സമ്മതിക്കാതിരിക്കാൻ തരമില്ല.

പുതിയനിയമത്തിലെ സ്ഥാനികൾ മദ്ധ്യസ്ഥപുരോഹിതന്മാരല്ല ഭരണകർത്താക്കളാണെങ്കിൽ അവരുടെ സ്ഥാനം തീരെ നിസ്സാരമായിപ്പോയെന്നും അവർക്കു "നൽവര"ത്തിനൊന്നും ആവശ്യമില്ലെന്നും ചിലർ പറയുന്നുണ്ടു്. ദൈവസഭയെ ശരിയായി ഭരിച്ചു നടത്തുക എന്നതു അവരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ നൽവരത്തിനൊന്നും ആവശ്യമില്ലാത്ത ഒരു നിസ്സാര സംഗതി ആണുപോലും. ഇതിനെക്കാൾ ഗൗരവമായതും നൽവരത്തിനു ആവശ്യമുള്ളതുമായ വേറെ സംഗതി ഒന്നും എന്റെ ബുദ്ധിയിൽ കാണുന്നില്ല. ഈ ഉപദേശം സമ്മതിച്ചാൽ പട്ടക്കാരുടെ ബഹുമാനം പൊയ്പോകുമെന്നു ചിലർ പറയാറുണ്ടു്. ഈ ഉപദേശം കൈക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുടെ ഇടയിലാണു പട്ടക്കാരെപ്പററി കൂടുതൽ ബഹുമാനമുള്ളതു്.

മദ്ധ്യസ്ഥപൌരോഹിത്യം സമ്മതിച്ചാൽ പട്ടക്കാരനോടു പാപം ഏററുപറഞ്ഞു മോചനം വാങ്ങിക്കണമെന്നുള്ള ഉപദേശം കൂടെ സ്വീകരിക്കാതിരിക്കാൻ തരമില്ല. പട്ടക്കാരനോടു

പാപം ഏററുപറഞ്ഞു മോചനം വാങ്ങണമെന്നുള്ള ഉപദേശത്തെ നമ്മുടെ സഭ ഉപേക്ഷിച്ചപ്പോൾ അതോടുകൂടെ മഹേസ്ഥപൌരോഹിത്യത്തിൻെറ ഉപദേശവും നാം തള്ളിപ്പോയതത്രെ. ഒരിക്കൽ തള്ളിയ ഉപദേശം തിരികെ എടുക്കാനുള്ള ശ്രമം അസ്ഥാനത്താണ്.